Cum dicūt. Et ꝙ deꝰ visitabit ple
bem suā. Fuit etiā visitator nr̄. Lu
ce pri. Visitauit nos oriēs ex alto
In huiꝰ figuram dixit ei pr̄ Gen.
xvi. Fratres tuos visitab si recte
agāt ⁊ dū ꝗlibet ordinatus est di
scē visitacōis affectū. Quia inq̄ren
dus est de vita. iō dic̄. Si rc̄te agāt
Et de fama. iō subdit. Dum ꝗlibet
ordinatus est discē ⁊c̄. Et dēt ex ca
ritate fraterna nos diligere. iō dic̄
et ꝑmittit frēs tuos. Xp̄us ergo
ad nos veniens ⁊ inq̄rens de vita i
uenit in nob mala opera Joh. iii.
Erāt em̄ opera eoꝝ mala. Inq̄rēs
de fama inuenit ꝙ eramꝰ demoni
bꝰ assotiati. Job. xxx. Frater fui
draconū ⁊ sotiꝰ strutionū: ideoq̄
iste visitator opeā mala dissoluit.
Joh. iii. In hoc appuit filiꝰ dei vt
dissolueat opa dyaboli. Ipsū etiā
dyabolū nob assotiatū de mundo
eiecit Joh. xii. Nūc iudiciū est mū
di. nūc princeps huiꝰ mundi eicie
tur foās. Iste autē nō fec̄ sicut ty
rannꝰ sȝ sic frater vterinus. Psal.
Narrabo nomē tuū fratribꝰ meis

Sequitur sermo tertiꝰ eiusdē.

Et hec vidua erat ⁊c̄. Mu
lier ista d̄ morte filij sui do
lebat multū. ⁊ iō lamēta
bilit̄ eū deflebat. Dolor autē eiꝰ
ex q̄tuor causabat̄. Primo ex eo
ꝙ erat mulier. Secūdo mr̄. Tercō
vidua. Quarto vnici mater. Pri
mo iō causabat̄ dolor ex eo ꝙ eāt
mulier. Naturalit̄ enim mulieres
magis ꝯpatiuntur ꝙ̄ viri ex eo ꝙ
habent animū magis mollez Vn
de mulier quasi mollis aer dcā ē.
Ideo f̄m pħm in libro de animali
bus. in omni genere animalium
femine molliores sunt ꝙ̄ viri pret
vrsam ⁊ leopardā. Quādo ḡ inue
nitur aliquā mulier seuera ⁊ durā
nō potest dici femina sed vrsa vel
leopda. Mulier naturalit̄ est fri
gida ⁊ humida ⁊ iō de facili ꝯpas
sibilis ē ad misericordiā. Vir au
tem naturalit̄ ē calidus ⁊ siccus ⁊
iō de facili nō ꝯpatit̄. Et ideo in filij
morte vel ī aliqua aduersitate na
turaliter plus dolet mat̄ ꝙ̄ pater
ex eo ꝙ est magis mollis ⁊ ꝯpassi
bilis. In filij autē honore vel ꝓspe
ritate naturalit̄ plus gaudet pat̄
ꝙ̄ mater q̊a est magis magnani
mus. Illud apte oñdit̄ Prou. x.
Filiꝰ sapiēs letificat p̄rem. filius
autē stultus mestitia ē mr̄is sue.
De filio bono ⁊ sapiēte pat̄ habet
leticiā ⁊ mater vanamgloriā. De
filio autem stulto ⁊ malo mr̄ ha
bet tristiciā: pater vero iram. Pro
uerb. xvii. Ira patris filius ē stul
tus ⁊ dolor matris que genuit eū
Secundo causatur dolor eius ex eo
ꝙ erat ipsa mater. Naturaliter
enim mater plus diligit filium ꝙ̄
pater. ⁊ ideo de morte eius plꝰ tri
statur De amissione enim rei quā
maxime diligimꝰ: maxime trista
mur. Quare autem mater plus di
ligit filiū ꝙ̄ pater. multe sūt cause

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-477/0570
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG